מדינה עם עתיד

שני גברים ישראליים כתבו ביחד ספר. הספר יצא לאור והתחיל להימכר בחנויות. קנה אותו איש אחד, החליט שהספר פוגע בו, והודיע שהוא עומד לתבוע את שני כותבי הספר לדין.

טילפנו שני כותבי הספר למו"ל שלהם וסיפרו לו שמישהו עומד לתבוע אותם לדין. המו"ל אמר שהוא כבר שמע על זה, וכדאי באמת שהם ייפגשו, שלושתם, וידברו על זה. קבעו פגישה. המו"ל הגיע ונתן לכל אחד מהכותבים דף נייר. על הדף היה כתוב:

"... כדי למנוע אי־הבנות וספקות — ההוצאה מתחייבת בזאת לממן כל תביעה או כל הוצאה שתיגרם לכם בגין פרסום הספר...

"מעבר להתחייבות הכספית, אנו מתחייבים לתמוך ולעזור ככל שיידרש, כלומר, אנו מקבלים על עצמנו את האחריות להוצאת הספר... על כל המשתמע מכך.

"על החתום — מנכ"ל ההוצאה."

שני הכותבים הסתכלו בנייר, חייכו בסיפוק ואמרו שהם לא צריכים ממנו שום התחייבות, כי הם מאמינים בו, אבל המנכ"ל אמר שהוא עומד על כך שיהיה להם כתב־התחייבות ביד.

אתם שמעתם על דבר כזה, קוראים יקרים? במדינת ישראל, ב־1989? מי זה האידיוט שאמר שאין עתיד למדינת ישראל?

לא זול להיות יפה

חברת מקס פקטור מוכרת את מוצרי טיפוח־החן מהסידרה הכחולה בהנחה של עד 40%.

★ ★ ★

סידרה חדשה של מוצרים של חברת ב־צ־ט לטיפוח־הרגל, נמכרת עתה בבתי־המרקחת. אבן ריחנית להסרת העור. פצירה להסרת יבלות ועור צימחיים, להפגת מתח השרירים ולשיפור מחזור־הדם. מחיר הבקבוק 29.10 שקלים.

★ ★ ★

כזה עוד לא ראינו. אולטימה הוציאה לשוק כדוריות אוגרות לחות. ג'ל לחות לשימוש בלילה. לפי מחקרים שעשו בחברת אולטימה התברר כי אחרי שלושה שבועות של שימוש במנדוס נמצא כי הלחות בעור גבוהה פי שלושה וחצי מרמת הלחות לפני השימוש.

★ ★ ★

חברת אמפוליה מציעה סידרה של תכשירים לטיפול ולטיפוח העור, המבוססת על שמן פרח נר־הלילה, בתוספת ויטמינים. הסידרה היא היפו־אלרגית, אינה מכילה בשמים, צבע או חומרים מלאכותיים. מומלץ לשימוש יומיומי רגיל, לעי־סוי בטן וחזה לנשים הרות, למניעת התבקעות העור וכטיפול לאקזמות הנובעות מאלרגיה. קרם קשה. רפידה מבושמת לנעל. מחירים בין 7.80 ל־8.19 שקלים.

★ ★ ★

לרבלון חידוש נוסף. כמוסות טיפוליות המעכבות את הזדקנות העור ומכילות חומרי לחות ותרכובות שומניות, מסנני קרניים, ויטמין E. באריזה 28 כמוסות ל־28 יום. מחיר האייג'לס 65 שקלים.

★ ★ ★

לחוחובה שני מוצרים חדשים: מייק־אפ הכולל לחות וויטמינים, בשלושה גוונים. מחיר 15.80 שקלים. ומסכת ויטמינים לעור הפנים (רגיל ויבש) במחיר 19 שקלים.

★ ★ ★

למורות, לריילות, למלצריות, לזבניות ולשאר הולכי על שתיים — מוצר חדש של חברת קלרינס — תחליב מעודר לרגליים עייפות. מיוצר מתמציות טיבעיות של צמחים ושמנים לחות 44 שקלים, קרם לילה 58 שקלים, ג'ל 38 שקלים.

★ ★ ★

גם לחברת הקוסמטיקה רוק מוצר חדש נגד הזדקנות העור. מיוספייר הוא חומר־הזנה לעור, המופק מחלבונים טיבעיים שמקורם מן החי, ושיוצרו בתהליך מיוחד העוזר להחדיר את החומר לתוך העור ולדאוג לניצולו המירבי. לשימוש יומיומי החל מגיל 35. נמכר בבקבוק בתוספת משאבה במחיר 99 שקלים.

תחליב לרגליים עייפות

להפגת מתח שרירים וריענון. 29.10 שקלים

קום התנערה עם חלכה

קשה לנו, המעשנים. מאז שהלא־מעשנים קיבלו גיבוי בינלאומי, התנפחו להם הביצים (זה ביטוי של הנוער, אני לא אשמה).

הלא־מעשנים התחילו לרדת לחיינו באופן ברברי. ירידה, שאגב, גורמת לנו למתח, לחרדה, לרגשות־אשמה, להתעצבנות ומתוך זה כמובן עשויה לגרום לנו גם להתקפי־לב, לכאבי־ראש, להפרעות בנשימה ולשאר מסיימי חיים.

באוטובוס כבר אסור לעשן, במונית אסור, בתור בבנק אסור, במטוס אסור, בחלק מן המיסעדות אסור. מה שנשאר לנו זה לעשן ברחוב, בשפת־הים ובבתים שלנו.

בבתים שלנו, זאת אומרת בבתי המעשנים, כי בבתי הלא־מעשנים כבר תלו כל מיני שלטים בין הציור של אורי ליפשיץ לבין הפסל של יגאל תומרקין. על השלט כתוב „נא לא לעשן", והם חושבים שזה מאוד אמנותי. השלט והאיסור.

אתה יוצא בערב עם בן/בת הזוג, קונה בקבוק יין טוב, מתלבש יפה והולך לחברים. שם כבר יושבת לה קבוצת אנשים, אוכלת פיסטוקים ומדברת על האינתיפאדה. מגישים קפה, הבן־אדם מסתכל על הקירות. אם יש שלט, אז ניגשים לבית־שימוש ומעשנים סיגריה בהיחבא. אם אין שלט שולפים סיגריה, ועוד לפני השאחטה הראשונה של הכיף, יקום אחד מתוך כל הקבוצה (זה בדרוק), יתחיל לנפנף בידיו, יעשה פרצופים של גוסס, יפתח את כל החלונות, ואם לא הבנת, יאמר לך מייד שהוא נורא מצטער, אבל יש לו אלרגיה לעישון.

נו, אז תקום ותלך הביתה? לא נעים. כבר יצאת, כבר לקחת בייבי־סיטר, כבר תכננת בילוי. אז תישאר, תסבול כל הערב, תעשן פה ושם בהיחבא, תרגיש אשם ותשנא את העולם.

אבל זה עוד כלום.

לפני שבוע הזמנתי אלי הביתה קבוצה של 20 איש ואשה. רובם זוגות מעורבים, כלומר היא מעשנת והוא לא. אכלנו, שתינו, דיברנו. היה יופי. עד שהגיע זוג ששניהם לא מעשנים. כבר בכניסה לבית הם אמרו שהחדר נראה כמו מחשש. אחר כך הם שאלו אם אנחנו כולנו נורמאלים, ובאותה הזדמנות, בעודם עומדים בכניסה נתנו הרצאה קצרה על הסכנות שבעישון.

אחר כך הם מצאו לעצמם מקום ישיבה ליד מישהו שלא מעשן, אבל מאחר ובצד השני ישב מעשן, הם התחילו להרים כפאות ולהחליף מקומות, וכל החדר התחיל להסתובב, כדי לפנות להם מקום בין שני לא־מעשנים. וזה לא נגמר כמובן.

אחרי עוד כמה דקות, הם התחילו לפתוח את כל החלונות (כל היום התנור דלק כדי שבערב יהיה חמים בדירה), הרוח הקרה התחילה לנשוב, וכמה מהאורחים התחילו להתלונן שקר להם ולא נעים, והיתה אווירה מחורבנת. אחר כך המעשנים עזבו, כי היה להם קשה, והשימחה חזרה לשרות במעוננו.

אין ברירה, רבותי, צריך להכריז על „הם" ו„אנחנו" ולהשיב מילחמה. אני התחלתי. אתמול הזמינו אותנו ידידים ליום שישי הבא. מותר לעשן אצלכם, שאלתי. זה קצת מפריע, ענו לי. אין בעייה, אנחנו לא נבוא. השקט שבקע מהעבר השני של הטלפון היה ארוך, ואחר כך אמרה לי החברה — את יודעת מה, אם את מוכרחה תבואו ותעשני. ניצחתי? צריך לנסות. רוצים להצטרף?

ועוד שבוע עבר...

לפני כשבועיים הופיע המשורר יורם טהרלב בתוכנית טלוויזיה תן קו. למחרת היום הלך לו יורם ברחוב ומולו אם ובנה. הסתכל הילד הקטן על יורם ואמר לאמו: „אמא, תראי, הנה אלף."

● ● ●

במישפחה שלנו מאוד אוהבים פירות יבשים ובמיוחד תאנים. בעיתונים היה כתוב בזמן האחרון שהגיעו תאנים מורעלות מתורכיה ואסור לאכול אותן. לכן — וגם בגלל סיבות של לוקאל־פטריוטיזם, אנחנו קונים רק תוצרת הארץ. אז קנינו חבילה יפה של תאנים מיובשות מתוצרת תוצרת הבאנו הביתה, אכלנו והנינו. אחרי שגמרנו לאכול את כל החבילה, הביט אחד מקורא־התוויות במישפחתי על הנייר וגילה לתדהמתנו שתנוובה היא רק היבואנית של התאנים הללו. מאיפה? מתורכיה כמובן.

● ● ●

אז נכון שלא זכינו בלוטו וגם לא בטוטו, בשום אגורה. אבל כדי שלא ניישבר מהעניין ולא נרגיש לגמרי מקופחים, דווקא זכינו בהגרלה של מנך דויד־אדום בטלפון לחצנים יפה. הבאנו את הטל־פון היפה והמבריק הביתה, חיברנו אותו לחוטים שצריך ו...לא עובד. אבל מה זה חשוב, העיקר שזכינו במשהו.

● ● ●

אם במיקרה יוצא לכם ללכת או לנסוע לאורך הטיילת בתל־אביב (בטח גם בחיפה, בעכו, בנהריה, באשקלון וכו') תעצרו רגע ותסתכלו על הים. הים שקט לגמרי, כאילו המים עומדים, ובגלל השקט הזה יושבים על המים אלפים רבים של שחפים לבנים. אם תסתכלו מספיק זמן, יקרה משהו, בום על־קולי, סירנה של מכונית מישטרה או אמבולנס, ואז פתאום כמה אלפי שחפים יתרוממו להם מן המים ויעלו לשמיים כמו ענן לבן גדול. כל־כך יפה ששוכחים שיש חורף בארץ.

● ● ●

בשנים האחרונות נפוצה השמועה שמוצרי־חלב אינם בריאים ואף מזיקים לכל מיני מערכות בגוף ומכילים שומנים וכולסטרול. השבוע אפילו קראתי בעיתון של קופת־חולים מכבי שיש להיזהר מגע מאכילת גבינות שמנות, גבינות צהובות, שמנת, חמאה וכדומה. אז למה כל ערב בטלוויזיה מראים לי גבינות ואומרים לי שזה סידן מן הטבע וזה טוב?

חבר'ה, אולי תחליטו, ולא תשגעו את הציבור.

● ● ●

בחנות טופר שבלב־דיזנגוף יש מכירה. שלט גדול מכריז שכל פריט נמכר שם ב־החל מ־19.90". מעל השלט מוצבת בובה לבושה בפריטי־לבוש שונים ולמרגלות הבובה שלט נוסף, קטן יותר, המפרט את המחירים: חולצה 47 שקלים, סוודר 79 שקלים, מיכנסיים 36 שקלים.

● ● ●

וזה מזכיר לי את הסיפור על אב ובנו שנכנסו לחנות שעונים. בחר האב שעון יפה, שאל את המוכר כמה הוא עולה. 500 דולר, השיב לו המוכר. זה קצת יותר מדי בשבילי, אני מבקש שתוריד במחיר. הוריד המוכר 30 דולר, אבל האב התעקש שזה עדיין יקר. הוריד המוכר עוד 30 דולר. שלף האב פינקס־צ'קים, רשם על אחד הצ'קים 440 דולר, לקח את השעון ויצא מהחנות ביחד עם בנו.

הרי אין לך כיסוי בבנק, אמר הבן לאביו, אז למה בכלל התווכחת עם המוכר וביקשת הנחה, כשידעת שהצ'ק שלך לא שווה אגורה? לא רציתי שיפסיד הרבה, ענה האב המתחשב.